

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 november 2002

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 12 juni 1991
op het consumentenkrediet**

AMENDEMENTEN

Nr. 31 VAN MEVROUW **BREPOELS**

Art. 27

In het voorgestelde artikel 31, § 4, eerste lid, de laatste zin weglaten.

VERANTWOORDING

Deze paragraaf heeft betrekking op de krediet-overeenkomsten die gepaard gaan met het sluiten van een bijkomende verzekering (schuldsaldoverzekering, ...) en waarvan een der begunstigen de kredietgever of de –verzekeraar is. Het wetsontwerp bepaalt, terecht, dat de kosten van een dergelijke verzekering worden opgenomen in de totale kosten van het krediet.

De laatste zin van de desbetreffende paragraaf voert daarentegen een betwistbaar onderscheid in tussen krediet-overeenkomsten die betrekking hebben op bedragen hoger of lager dan 5.000 euro.

Voorgaande documenten :

Doc 50 **1730/ (2001/2002)** :

001 : Wetsontwerp.

002 tot 004: Amendementen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 novembre 2002

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 12 juin 1991 relative au
crédit à la consommation**

AMENDEMENTS

N° 31 DE MME **BREPOELS**

Art. 27

Dans l'article 31, § 4, alinéa 1er, proposé, supprimer la dernière phrase.

JUSTIFICATION

Ce paragraphe concerne les contrats de crédit qui sont assortis de la conclusion d'un contrat d'assurance complémentaire (assurance solde restant dû, ...) et dont l'un des bénéficiaires est le prêteur ou l'assureur-crédit. Le projet de loi précise à juste titre que les frais d'une assurance de ce genre sont inclus dans le coût total du crédit.

La dernière phrase du paragraphe en question introduit, en revanche, une distinction contestable entre les contrats de crédit selon qu'ils portent sur un montant supérieur ou inférieur à 5 000 euros.

Documents précédents :

Doc 50 **1730/ (2001/2002)** :

001 : Projet de loi.

002 à 004 : Amendements.

Eerst en vooral is ons niet duidelijk waarop dit bedrag is gebaseerd en voorts ondermijnt dit de goede bedoeling van het wetsontwerp ter bescherming van de consument. Aangezien de kosten van deze bijkomende verzekeringen een element uitmaken van de totale kostprijs en de consument altijd moet kunnen vergelijken, is het aangewezen de verplichting van artikel 27, § 4, te verlagen voor alle kredietbedragen.

De algemene transparantie, die men met dit ontwerp wil doorvoeren, moet derhalve worden doorgetrokken zonder uitzonderingen.

Frieda BREPOELS (VU-ID)

Nr. 32 VAN DE REGERING

Art. 27

In het voorgestelde artikel 31, § 4, het eerste lid wijzigen als volgt :

A) tussen de eerste zin en de tweede zin, de volgende zin invoegen :

«De Koning kan, overeenkomstig artikel 21, § 1, het maximaal jaarlijks kostenpercentage voor deze contracten vaststellen.»;

B) dit lid aanvullen als volgt :

«De Koning kan dit bedrag aanpassen.».

VERANTWOORDING

De koppeling van een kredietovereenkomst en een schuld-saldoverzekering die het risico op overlijden, verlies van werk, ... dekt, werd uitvoerig besproken met de sector.

De oplossing die wordt beschreven in artikel 27 van het ontwerp, werd aanvaard door de beroepsorganisaties.

Sommige kredietverstrekkers vrezen echter dat de kredietovereenkomsten voor lage bedragen (minder dan 5.000 EUR) niet meer zullen worden aangeboden aan de consumenten, omdat door de opnemings van de verzekeringskosten in het jaarlijks kostenpercentage het maximaal jaarlijks kostenpercentage zou worden overschreden.

De oplossing die nu wordt beoogd, biedt een goed evenwicht. Indien dit niet zo zou zijn, kan de Koning een jaarlijks kostenpercentage vaststellen dat rekening zou houden met de opnemings van de kosten inzake verzekeringen.

Indien de Koning deze macht uitoefent, is de limiet van 5.000 EUR niet meer nodig.

De minister van Economie,

Charles PICQUÉ

On ne perçoit tout d'abord pas bien sur quoi ce montant repose et cette distinction affaiblit en outre la bonne intention dont part le projet de loi destiné à protéger le consommateur. Étant donné que les frais afférents à ces assurances complémentaires constituent un élément du coût total et que le consommateur doit toujours pouvoir comparer, il s'indiquerait d'étendre à tous les montants de crédit l'obligation contenue dans l'art. 27, § 4.

La transparence générale visée par ce projet doit par conséquent souffrir aucune exception.

N° 32 DU GOUVERNEMENT

Art. 27

A l'article 31, § 4, proposé, modifier l'alinéa 1er comme suit :

A) Entre la première phrase et la seconde phrase, insérer la phrase suivante :

«Le Roi peut, conformément à l'article 21, § 1er, fixer pour ces contrats le taux annuel effectif global maximum.»;

B) Compléter cet alinéa comme suit :

«Le Roi peut adapter ce montant.».

JUSTIFICATION

La liaison d'un contrat de crédit et d'un contrat d'assurance solde restant dû couvrant le risque du décès, de la perte d'emploi... a fait l'objet de longues négociations avec le secteur.

La solution qui figure à l'article 27 du projet a été acceptée par les organisations professionnelles.

Néanmoins, certains prêteurs nous ont fait part de leur crainte de voir les contrats de crédit de faible montant (moins de 5.000 EUR) ne plus être proposés aux consommateurs, parce que l'inclusion des frais d'assurance dans le TAEG entraînerait un dépassement du TAEG maximum.

La solution actuellement projetée constitue un bon équilibre. Si tel ne devait pas être le cas, le Roi peut fixer un TAEG qui tiendrait compte de l'inclusion des frais relatifs aux assurances.

Si le Roi exerce ce pouvoir, la limite des 5.000 EUR n'est plus nécessaire.

Le ministre de l'Economie,

Charles PICQUÉ

Nr. 33 VAN DE HEER **VAN OVERTVELDT**
(Subamendement op amendement nr. 9)

Het B) vervangen als volgt :

«B) In het derde lid, de tweede zin vervangen als volgt :

«Voor het verstrijken van deze termijn moeten de consument en, in voorkomend geval, de borg op de hoogte worden gebracht van de wijzigingen die voortvloeien uit deze wet en de wet van 7 januari 2001 tot wijziging van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet. Het bewijs van deze informatie komt de kredietgever toe. Wanneer evenwel de aanpassingen tot gevolg hebben dat de contractuele verplichtingen van de consument ook worden gewijzigd, moet deze informatie geschieden in de vorm van een aanhangsel bij de kredietovereenkomst. Dit aanhangsel wordt geacht door de consument te zijn aanvaard na verloop van een periode van één maand vanaf de toezending ervan.»».

VERANTWOORDING

De oorspronkelijk opgestelde bepaling dreigde aan de basis te liggen van belangrijke materiële moeilijkheden voor de kredietgevers, die 2.400.000 overeenkomsten van kredietopening dienden te vervangen in een tijdsspanne van drie jaar. Bijgevolg wordt een wijziging voorgesteld door aan de kredietgevers een informatieverplichting op te leggen. Wanneer de aanpassingen evenwel wijzigingen meebrengen aan de contractuele verplichtingen van de consument, is een specifieke formaliteit nodig om er zijn aandacht op te vestigen. De toezending van een aanhangsel dringt zich in dit geval dus op, zonder dat daarvoor zo ver moet gegaan worden dat het sluiten van een nieuwe overeenkomst wordt geëist, omdat het wijzigingen betreft die door de wet aan de partijen worden opgelegd. Het gaat bijvoorbeeld om kredietovereenkomsten die het voorwerp uitmaken van een termijn tot nulstelling, bedoeld bij het nieuwe artikel 22? § 2, van de wet van 12 juni 1991 (artikel 21 van het huidige ontwerp).

Om diezelfde reden wordt het aanhangsel geacht door de consument te zijn aanvaard na verloop van een termijn van één maand, tijdens dewelke de consument er eventueel voor zou kunnen kiezen om volgens de wettelijke vormvereisten aan de oorspronkelijke overeenkomst te verzaken.

N° 33 DE M. **VAN OVERTVELDT**
(Sous-amendement à l'amendement n° 9)

Remplacer le B) comme suit :

«B) A l'alinéa 3, remplacer la deuxième phrase comme suit :

«Avant l'expiration de ce délai, le consommateur et le cas échéant, la caution, doivent être informés des modifications du contrat qui résultent de la présente loi et de la loi du 7 janvier 2001 modifiant la loi du 12 juin 1991 relative au crédit à la consommation. La preuve de cette information incombe au prêteur. Toutefois, lorsque les adaptations ont également pour effet de modifier les obligations contractuelles du consommateur, cette information doit se faire sous la forme d'un avenant au contrat de crédit. Cet avenant est réputé accepté par le consommateur à l'issue d'un délai d'un mois à dater de son envoi.».

JUSTIFICATION

La disposition telle que rédigée risquait d'être à l'origine de difficultés matérielles importantes pour les prêteurs qui devaient remplacer 2.400.000 contrats d'ouverture de crédit en trois ans. D'où la modification proposée de mettre à charge du prêteur une obligation d'information. Toutefois, lorsque les adaptations entraînent des modifications aux obligations contractuelles du consommateur, une formalité particulière s'impose pour attirer son attention. L'envoi d'un avenant s'impose donc dans ce cas, sans qu'il faille aller jusqu'à l'exigence de la conclusion d'un nouveau contrat puisqu'il s'agit de modifications imposées par la loi aux parties. Il s'agit par exemple, des contrats de crédit qui doivent faire l'objet d'un délai de zéro tage visé au nouvel article 22, § 2, de la loi du 12 juin 1991 (article 21 du présent projet).

C'est pour le même motif que l'avenant est réputé accepté à l'issue d'un délai d'un mois au cours duquel le consommateur pourrait éventuellement choisir de renoncer au contrat initial dans les formes légales.

Serge VAN OVERTVELDT (MR)

Nr. 34 VAN DE REGERING

Art. 60

In het voorgestelde artikel 91, het derde lid schrappen.

VERANTWOORDING

Artikel 33ter, bedoeld in het derde lid, kwam voor in artikel 59 van het voorontwerp van wet onderworpen aan het advies van de Raad van State maar werd geschrapt omwille van de wet van 7 januari 2001 tot wijziging van de wet van 12 juni 1991. Dit lid heeft dus geen bestaansreden meer.

Nr. 35 VAN DE REGERING

Art. 78

Het artikel wordt vervangen als volgt :

«Art. 78. — *De bepalingen van deze wet treden in werking op 1 januari 2004, behalve de bepalingen van de artikelen 1, 2, 6°bis, 4, 11, 12, 1° tot 4°, 6° en 10°, 13, 14, 15, 16, 18, 23, 24bis, 31, 1°, 33, 39, 1°, 40, 2° en 4°, 46, 47, 62, 63, 65, 66, 1° en 2°, 70, 72 en 76bis die in werking treden op 1 juni 2003.*».

VERANTWOORDING

Een redelijke termijn is noodzakelijk teneinde de kredietgevers en de kredietbemiddelaars de gelegenheid te geven zich in regel te stellen met de bepalingen van deze wet. Niettemin dienen sommige bepalingen imperatief tegelijk in werking te treden met de wet van 10 augustus 2001 betreffende de Centrale voor Kredieten aan Particulieren en haar uitvoeringsbesluit, hetzij op 1 juni 2003. Andere bepalingen, ingevoegd ten gevolge van de wet van 7 januari 2001 tot wijziging van de wet van de wet van 12 juni 1991 of die geen aanpassingstijd vergen, moeten of kunnen snel toegepast worden. Teneinde een veelvoud aan data van inwerkingtreding te vermijden wordt de datum van 1 juni 2003 eveneens weerhouden voor deze laatste bepalingen.

De minister van Economie,

Charles PICQUÉ

N° 34 DU GOUVERNEMENT

Art. 60

A l'article 91 proposé, supprimer l'alinéa 3.

JUSTIFICATION

L'article 33ter, visé dans l'alinéa 3, figurait à l'article 59 de l'avant-projet de loi soumis à l'avis du Conseil d'Etat mais a été supprimé suite à la loi du 7 janvier 2001 modifiant la loi du 12 juin 1991. Cet alinéa n'a donc plus de raison d'être.

N° 35 DU GOUVERNEMENT

Art. 78

Remplacer cet article par la disposition suivante:

«Art. 78. — *Les dispositions de la présente loi entrent en vigueur le 1er janvier 2004, à l'exception des dispositions des articles 1er, 2, 6bis, 4, 11, 12, 1° à 4°, 6° et 10°, 13, 14, 15, 16, 18, 23, 24bis, 31, 1°, 33, 39, 1°, 40, 2° et 4°, 46, 47, 62, 63, 65, 66, 1° et 2°, 70, 72 et 76bis qui entrent en vigueur le 1er juin 2003.*

JUSTIFICATION

Un délai raisonnable est nécessaire pour permettre aux prêteurs et aux intermédiaires de crédit de se conformer aux dispositions de la présente loi. Toutefois, certaines dispositions doivent impérativement entrer en vigueur en même temps que la loi du 10 août 2001 relative à la Centrale des Crédits aux Particuliers et son arrêté d'exécution soit le 1er juin 2003. D'autres dispositions, insérées suite à la loi du 7 janvier 2001 modifiant la loi du 12 juin 1991 ou qui ne nécessitent pas de temps d'adaptation, doivent ou peuvent être applicables rapidement. Afin d'éviter de multiples dates d'entrée en vigueur, la date du 1er juin 2003 est également retenue pour ces dernières dispositions.

Le ministre de l'Economie,

Charles PICQUÉ